

ments; a catamite; an actor, a mime WILSON nach ÇABDĀRTHAK.

रक्षाप्रदोष (1. र° + प्र°) m. eine zum Schutz gegen Unholde brennende Lampe KATHĀS. 28, 4.

रक्षाभूषण (1. र° + भू°) n. ein zum Schutz gegen Unholde u. s. w. dienender Schmuck SUÇA. 1, 34, 13.

रक्षाभ्यधिकृत adj. subst. = रक्षाधिकृत MBH. 12, 3278.

रक्षामङ्गल (1. र° + म°) n. eine zum Schutz gegen Unholde u. s. w. vorgenommene Cerimonie SUÇA. 1, 368, 2.

रक्षामणि (1. र° + म°) m. ein zum Schutz gegen Unholde u. s. w. dienendes Juwel WEBER, KR̥SHNĀG. 269. fg. जगद्रक्षामणोः प्रभोः eines Fürsten, der als ein solches Juwel die Erde hütet, KATHĀS. 78, 46.

रक्षामण्ड (1. र° + म°) m. N. pr. eines Fürsten COLEBR. Misc. Ess. II, 274. fg.

रक्षामहाषधि (1. र° + म°) f. ein zum Schutz gegen Unholde u. s. w. dienendes Wunderkraut KATHĀS. 108, 47.

रक्षारत्न (1. र° + रत्न) n. ein zum Schutz gegen Unholde u. s. w. dienendes Juwel KATHĀS. 94, 112. RĀGĀ-TAR. 4, 584.

रक्षारत्नप्रदोष (1. र° + र°) m. eine vor Unholden u. s. w. schützende Lampe, die mit ihren Edelsteinen leuchtet, KATHĀS. 32, 89.

रक्षावत् (von 1. रत्ता) adj. des Schutzes genießend, geschützt: द्वासी-द्रक्षावती तस्य भुजेन भूमिः RAGH. 18, 47. PRAB. 2, 13.

रक्षामर्षप (1. र° + म°) m. vor Unholden u. s. w. schützender Senf RĀGĀ-TAR. 3, 338. °शर्षप beide Ausgg.

रक्षि (von 1. रक्ष्) adj. am Ende eines comp. im Vedā hütend, schützend P. 3, 2, 27. — Vgl. पथि°, पशु°, सोम°.

रक्षिक (von रक्षा) m. Wächter, Hüter: °बल DAÇAK. 75, 2. °पुरुष 92, 12.

रक्षित 1) partic. adj. s. u. 1. रक्ष्. — 2) m. N. pr. a) eines Lehrers der Medicin SUÇA. 1, 1, 8. — b) eines Grammatikers COLEBR. Misc. Ess. II, 40. Verz. d. Oxf. H. 161, a, 14. 162, b, 22. SIDDB. K. zu P. 2, 2, 14. — 3) f. श्री N. pr. einer Apsaras MBH. 1, 2558.

रक्षितक (von रक्षित) 1) in दार° adj. auf den Schutz der Frau oder Frauen bezüglich Verz. d. Oxf. H. 216, a, 2. — 2) f. रक्षितिका N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 112, 116.

रक्षितर (von 1. रक्ष्) nom. ag. Hüter, Beschützer, Wächter AK. 3, 4, 12, 55. RV. 1, 89, 1. 5. 2, 39, 6. ऋद्ब्यो गोषा ऋमृतस्य रक्षिता 6, 7, 7. श्वानौ 10, 14, 11. 67, 6. सोमस्य 83, 5. AV. 3, 27, 1. 12, 3, 55. 19, 15, 3. ÇAT. Ba. 13, 4, 2, 5. Spr. 1372. MBH. 3, 1809. 2075. 2444. 11468. 4, 2104. R. 1, 1, 15. 7, 8. KĀM. NĪTIS. 7, 4. ÇĀK. 63, 16. 111. RAGH. 1, 27, 3, 20. 51. PANĀT. I, 391. KATHĀS. 46, 158. UTTARAR. 30, 1 (39, 11). RĀGĀ-TAR. 1, 182. BHĀG. P. 4, 21, 21. 7, 2, 38. MĀRK. P. 69, 28. दुःखेभ्यः R. GORR. 2, 31, 14. घ्र° Spr. 656. 3066. M. 8, 309. R. 1, 61, 7. प्रज्ञाः 2, 73, 23. रक्षित्री RĀGĀ-TAR. 3, 108. 6, 193. रक्षिता als fut. 3. sg. BHĀG. P. 4, 9, 51. 2. sg. 22.

रक्षितवत् (von रक्षित) adj. den Begriff रक्ष् enthaltend ÅÇV. ÇR. 2, 10, 5.

रक्षितव्य (von 1. रक्ष्) adj. zu hüten, zu schützen, zu bewahren MBH. 1, 4884. 7, 5869. Spr. 3724. 4938. ऋस्मादेकादश्वो रक्षितव्या नैको बद्ध-भ्यो गौतमि रक्षितव्यः MBH. 13, 30. Vieh M. 9, 328. प्राणाः R. 5, 80, 14. सुवर्णभाण्डम् MRĀKĪH. 26, 9. wovor man sich hüten muss, zur Erklärung von रक्ष् Nir. 4, 18.

रक्षिन् (wie eben) nom. ag. Hüter, Beschützer, Bewacher, Wächter ÅÇV. ÇR. 10, 6, 7. KĀTJ. ÇR. 20, 2, 11. MBH. 1, 4309. fg. 3, 2992. 11425. 4, 110. 6, 724. 9, 1632. 13, 7719. R. 2, 79, 13. 5, 49, 14. 33. MRĀKĪH. 26, 7, 47, 23. ÇĀK. 73, 1. RAGH. 3, 39. 13, 62. KĀM. NĪTIS. 14, 37. KATHĀS. 3, 69. 3, 66. 16, 17. 19. 23, 82 (मु°). 33, 57. 73, 26. RĀGĀ-TAR. 4, 527. 545. 579. र-क्षिन्वर्ग m. Leibwache AK. 2, 8, 4, 6. H. 722. HALĀJ. 2, 278. In comp. mit dem obj.: ऋमृत° MBH. 1, 1426. नर्तनागार° 4, 788. रक्ष्य° 2069. त्रिलोक° VĪER. 5. तत्स्थान° KATHĀS. 13, 24. 23, 249. गञ्ज° 43, 35. ऋतःपुर° 8, 60. PANĀT. ed. ORN. 33, 16. गोत्र° RĀGĀ-TAR. 1, 92. मात्रोश्चारित्ररक्षितवत् (so ist zu lesen) 6, 166. in comp. mit dem im abl. gedachten Begriffe: गायत्री सर्वरक्षिणी (der Comm. fasst सर्व als Object) R. 7, 109, 8. रिपु° KATHĀS. 29, 107. स्वकार्यभेष° 15, 12. व्यसन° 33, 63. vermeidend, sich scheuend vor: वैर° 39, 238. — Vgl. आकाश°, कोश°, द्वार°, नगर°, नगरी°, पशु°, पुर°.

रक्षागणभोजन m. N. einer Hölle, in der man den Rakshas zur Speise dient, BHĀG. P. 5, 26, 7.

रक्षोघ्न (2. रक्ष् + घ्न) 1) adj. (f. ई) Rakshas zurückschlagend oder tödend: सूक्त KAÇ. 126. धूप SUÇA. 1, 16, 9. 172, 21. 180, 13. RĀMA WEBER, RĀMAT. UP. 296. श्रोषधी R. GORR. 2, 23, 20. महाचक्र NĀS. TĀP. UP. in Ind. St. 9, 113. Lampe COLEBR. Misc. Ess. I, 191. मन्त्र MADHUS. zu BHĀG. 11, 36 im ÇKDR. KATHĀS. 20, 138. subst. mit Ergänzung von मन्त्र in रक्षोघ्नजापिन् 62, 97. — 2) m. a) Semecarpus Anacardium TRIK. 2, 4, 13. — b) weisser Senf RATNAM. 150. — 3) f. ई Acorus calamus RATNAM. 24. — 4) n. a) saurer Reisschleim TRIK. 2, 9, 10. H. 416. — b) Asa foetida RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. रक्षोघ्न.

रक्षोन्ननी f. Nacht (Rakshas erzeugend) TRIK. 1, 1, 104.

रक्षोधिदेवता f. die an der Spitze der Rakshas stehende Göttin KATHĀS. 23, 100.

रक्षोभाष् s. u. 2. भाष्.

रक्षोमुख m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen gaṇa पस्का-दि zu P. 2, 4, 63.

रक्षोयुञ्ज adj. Gefährte des Rakshas RV. 6, 62, 8.

रक्षोवाह m. pl. N. pr. eines Volksstammes MBH. 7, 2436.

रक्षोवितोभिणी f. N. pr. einer Göttin (die Rakshas in Aufregung versetzend) Verz. d. Oxf. H. 19, a, 29.

रक्षोक्ता adj. = रक्षोक्त्वा gaṇa गोषदादि zu P. 5, 2, 62. Davon रक्षोक्-ताक adj. das Wort रक्षोक्ता (रक्षोक्त्वा) enthaltend ebend.

रक्षोक्त्वा n. das Schlagen der Rakshas RV. 6, 45, 18.

रक्षोक्त्वा 1) adj. die Rakshas schlagend RV. 2, 23, 3. 7, 8, 6. 73, 4. 9, 1, 2. 37, 3. 10, 87, 1. 97, 6. 103, 4. VS. 5, 24. fg. ÇAT. Ba. 1, 6, 4, 11. 7, 4, 4, 37. — 2) m. a) angeblich N. pr. des Liedverfassers von RV. 10, 162. — b) Bællion RĀGĀN. im ÇKDR.

रक्ष्य (von 1. रक्ष्) m. Schutz P. 3, 3, 90. VOP. 26, 180. AK. 3, 3, 8. H. 1523.

रक्ष्य (wie eben) adj. zu hüten, zu schützen, zu bewahren, in Acht zu nehmen: रक्ष्यो ऽहं पुत्रवत्सया MBH. 3, 1863. 14, 490. R. 2, 96, 51. R. GORR. 1, 63, 21. 79, 13. 4, 17 38. 5, 23, 5. ÇĀK. 135. KĀM. NĪTIS. 15, 17. Spr. 907, v. l. 1314. KATHĀS. 13, 112. 62, 82 (घ्र°). RĀGĀ-TAR. 4, 358. BHĀG. P. 10, 48, 29. MĀRK. P. 69, 35. fg. 132, 31. आत्मा हि सर्वदा रक्ष्यो दरिपि धने-